

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

NEODVISEN ČASOPIS ZA SLOVENSKI
NAROD V AMERIKI

NO. 130.

CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY MORNING, SEPTEMBER 18th, 1929.

LETO XXXI.—VOL. XXXI

Ženska uradnica v Amerika se nič ne boji skupne Evrope

Policija v Lakewoodu je v torek arietirala 43 let staro bančno uradnico, Mrs. Viola Warner, ki prebiva na 13851 Clifton Blvd. Zaposljena je bila v podružnici Union Trust banke na W. 65th St. in Detroit Ave. Policiji je priznala, da je tekom šestih let ukradla bnaki sveto \$33.321. Pri banki je bila uslužbena 12 let. Napram policiji je izjavila, da je bila prisiljena krasti radi dolgov in bolezni v družini. Njen mož, Bert Warner, star 50 let, je prodajalec avtomobilov. Že deset mesecev ne živita skupaj. Mrs. Warner je izjavila, da je večino ukradenega denarja dajala svojemu možu, da slednji plačuje dolgove. Mož je baje vedel odkod prihaja denar, in to je vzrok, da je policija tudi njega arietirala, ker je sprejem ukradeni denar. Mrs. Warner je kradla denar na ta način, da je skrivala depozitne liste, katere vse so našli na njenem domu. Vsačega pol leta je te depozitne liste uvrstila med ostale bančne listine, da so se pripisale pravilne obresti, nakar jih je zopet odnesla. Prvi pet let je kradla le polagoma, največ je odnesla v letosnjem letu. Največja svota, ki jo je hkrati odnesla, je bila \$2000. Ljudje, ki so imeli vložen denar, ne zgubijo ničesar.

50,000 volivev v Pittsburghu vrženih iz imenika

Pittsburgh, Pa. — Najvišja sodnina države Pennsylvania je odločila, da se vrže iz volilnega imenika najmanj 50,000 imen volivcev, ki so doslej volili, toda v bodoče ne morejo več izvrševati državljaske dolžnosti. Našli so neko staro postavo, glasom katere je v Pennsylvaniji dovoljeno voliti samo onim, ki plačujejo davke. Postava pa je tudi dovoljevala, da je kdo drugi za tretjo osebo plačeval davke, ali so mu pa politične organizacije plačeval davke, kar je seveda povzročilo ogromen graft. Ker se jutri vršijo volitve, je raditev nastala silna zmešnjava med volivci. Končna odločitev bo podana po registracijski komisiji, ki pa do zadnjega trenotka še ni izjavila svojega mnenja.

Tekstilni delavci na štrajku radi umora delavcev

Charlotte, N. C., 17. septembra. — Komunistični voditelji so napovedali enodnevni štrajk vseh tekstilnih delavcev v tem mestu kot v znak protesta radi umora Mrs. Wiggins, ki je bila pretekli teden od neznanih morilcev napadena in ubita. Mrs. Wiggins je bila ubita, ko se je podala na pot proti dvorani, kjer naj bi štrajkarji zborovali. Cirkular, ki je bil razposlan med delavcev, pravi, da naj vsi delavci v tekstilnih tovarnah v Charlotte zaštrajkajo na dan, ko se vrši pogreb Mrs. Wiggins.

Rusija baje mobilizira proti Kitajski

Mukden, 17. septembra. — Kitajski urad za tajno službo je dognal, kot se uradno poroča, da je boljševski svet sklenil razglasiti vojno stanje v vseh pokrajinal, ki mejijo na Mandžurijo in ostale kitajske pokrajine. Oblasti v Vladivostoku so baje že doble tozadenvno povleje. Vsi vojaški poveljniki v obmejnih provincah so bili poklicani k tajnemu zborovanju, in vse čete v Mandžuriji so doble mobilizacijsko povleje.

Dandanes vse napada farmarja, dasi ima jako gorenko življenje

Dobili smo četrtega slovenskega kandidata za mestno zbornico v IV. distriktu. Kakšen bo splošen uspeh?

Slovenski odvetnik Vatro Gril naznana javnosti potom časopisa, da je on pripravljen sprejeti kandidaturo za councilmana v IV. distriktu, ako se sedanji kandidat Vehovec umakne. Enako izjavo je bilo pričakovati. Od zadnjega shoda, ki se je vršil v S. D. Domu preteklo nedeljno, oziroma 8. sept. se je splošno opazovalo, da mnogi niso zadovoljni s kandidaturo Mr. Vehovca. Ta naš rojak je menila dober organizator pri unijah, toda za urad mestnega councilmana mu primanjkuje kvalifikacije, ki so potrebne da councilman uspešno vrši svoje dolžnosti napram mestu in našemu narodu. Na Mr. Vehovca se je zadnji teden naredil večji pritisk, da umakne svojo kandidaturo, toda Mr. Vehovec je to odločno odklonil. Sedaj pa prihaja v javnost odvetnik Mr. Grill, ki izjavlja, da je on kandidat za mestno zbornico v IV. distriktu, ako se Vehovec umakne. Položaj je s tem precej zapleten. Kolikor razumemo, je kandidat tudi Mr. Frank J. Turk in odvetnik Mr. Louis Žužek. Seveda, bi se morala umakniti tudi ta dva, ako pričakuje Mr. Grill kaj uspeha. In v slučaju, da se vse to zgodi, pa nastane vprašanje organizacije za volivno borbo. Kot razumemo, namerava Mr. Grill kandidirati kot neodvisen kandidat, to je, v slučaju, da se vsi drugi kandidati umaknejo. Mi poznamo v Cleve-

landu samo enega, ki lahko naznana, da je v torek zjutraj okoli sedme ure na potu med Delavan Rd. in N. Y. Central železnico, zgubila denarnico, v kateri se je nahajalo okoli \$100.00. V denarnici je tudi njen ime in naslov, in se prosi pošten najdelj, da proti nagradi vrne denarnico Mrs. Sveti.

Klub "Golovec"

V nedeljo 22. septembra popoldne priredi poznani Klub "Golovec" imeniten "Clam - bake" na Močilnikarjevi farmi. Vstopnina je \$2.50 za osebo. Kdor je že pokusil tako pojedino, da bo gotovo prišel, kdor je pa še ni, mu ne bo žal, ako bo načo.

Nova zastava.

Dr. sv. Kristine št. 219 K. S. K. J. priredi v nedeljo dne 22. septembra veliko slavnost ob priliki blagoslovljenja prve društvene zastave. Ob drugi uri popoldne se zbere članstvo pred cerkvijo sv. Kristine na Bliss Rd., nakar sledi kratek obhod, ob 3. uri popoldne pa blagoslovljenje zastave. Društvo prav prijazno vabi vse članstvo. Jednote od blizu in daleč, da pridejo in posetijo društveno slavnost ta dan.

Poroka

V soboto 21. septembra se vrši v cerkvi sv. Vida ob 9. uri zjutraj poroka Mr. Ernest Levar, 840 E. 156th St., Miss Jennie Owen, 1276 E. 59th St. Mlademu paru naše iskrene čestitke!

Bombe zagnane v slovenske hiše.

Zanimive vesti iz širok Amerike

V mestu Chicago je dobito letos že 96 naših rojakov ameriške državlanske papirje.

V zaporih v Springfield, Illinois, se je obesil rojak J. Planinsek, star 55 let. V zaporih se je nahajjal, ko je čakal, da ga prepeljejo v blaznico.

V Milwaukee, Wis., je umrl rojak Simon Žagar, samec star 52 let. Ob grobu mu je zapel nekaj žalostnik slavnih opernih pevec Banovca, ki je pred kratkim dospel iz domovine. V Milwaukee je tudi umrl rojak Paul Ocvirk.

Smrtno se je ponesrečil pri delu v tovarni v Milwaukee rojak Matt Skušek. Pri delu je padel nanj kos železa, ki ga je popolnoma zmeckal. Zapušča vdovo in več nepreskrbljenih otrok.

V pondeljek 6. septembra se je otvorila sedma redna konvencija Jugoslov. Pödporne Zvezze v Sheboygan, Wis. Zvezza je dobro razširjena po državi Wisconsin.

V Kenosha, Wis., je umrl rojak Leopold Humar, star 34 let. Bil je oženjen in doma od Gorice.

V Milwaukee, Wis., se je pred kratkim vršil koncert Svetozarja Banovca in Zore Ropasove, in koncert je bil uspešen. Nad 500 naših ljudi se je nahajalo pri koncertu. Pevca sta pela tako, da ameriški Sloveni še niso slišali kaj enakega. Ljudstvo je bilo skrajno zadovoljno, kot se glasijo poročila.

Slovenski Dom v Pittsburghu je zadnje čase tako jasno predoval. Prizidali so novo hišo, ki bo služila hišniku za stanovanje, poleg tega pa bodo v hiši ena soba za Čitalnico, ena soba za prenočišče za tujce, javna kopel in dve sobi za igralce. Vsi ti prostori so v novem posloju. Povečali so tudi igralni oder in naredili so se druge nove naprave, tako da je Dom danes v resnici dom, na katerega so Sloveni v Pittsburghu lahko ponosni. Vsa nova dela je izvršil slovenski stavbiški mojster Mr. John Dekleva iz Bridgeville, Pa., dočim je slikanje kulis izvršil slovenski umetnik iz Cleveland, Mr. Jos. Likar.

V torek 17. septembra se se vršile v Canonsburg, Pa., volitve, in med drugimi kandidati je bil tudi naš rojak Mr. Anton Bevc, iz poznane Bevčeve družine, ki je kandidiral za davanega kolektorja. Ako je bil izvoljen, nam ob tem času še ni znano.

V New Yorku bodo 21. septembra kazali v S. N. Domu slike, posnete tukom proslave 35 letnice K. S. K. Jednote. Navzočih bo več glavnih uradnikov.

○ Pri nas lahko plačate vsak čas račune za elektriko, plin ali telefon.

* 20 oseb je bilo teško ranjenih v neki newyorški šoli, ko so se podrele stopnice.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)
SLOVENIAN DAILY NEWS PAPER
NAROCNINA:

Za Ameriko, celo leto ..... \$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko, pol leta ..... \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalch: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo in Kanado je ista cena kot za Cleveland po pošti.

Posezna Številka 3 centa.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljatve naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83

No. 130. Wed. Sept. 18th, '29.

Ameriške ječe.

Ker se v Zedinjenih državah množijo zločini, je seveda potrebno graditi nove zapore in povečavati stare. Imeli smo silne izgredje jetnikov v Clintonu, v Auburnu, v Leavenworthu. Vsi ti izgredi so se pripetili tekom desetih dni. Strašne razmere vladajo v teh zaporih, ker so prenapolnjene. Hvala prohibiciji, da so vsi naši zapori natrpani do zadnjega kotička. Navadno je v zaporih dvakrat toliko jetnikov kot bi jih moralno biti. In k temu dodajmo še dejstvo, da je tisoč oseb v teh zaporih, ki niso prekršile kako postavo zoper moralu, pač pa so kršile le prohibicijo. Ropar, nasilnec, morilec, slepar, vsi se zavedajo svoje kazni in vedo, zakaj trpijo v zaporu. Toda žrtev prohibicije pa čuti svojo nedolžnost, in to povzroča, da postaja žrtev uporna in sovražna napram vladu.

Slava suhačem, ki so odpravili postavno pijačo in s tem odpravili poglaviti vzrok vseh zločinov. Prej, ko ni bilo prohibicije, so bili naši državni in zvezni zapori napolnjeni. Danes je vse povsod premalo prostora za jetnike.

In suhači te dni skrbijo, da pride nadaljnih 100.000 oseb v kratkem v zapore. Prinesli so od nekod neko starinsko postavo glede kaznovanja roparjev in morilcev, in to postavo hočejo sedaj rabiti napram ljudem, kti ali prodajajo ali kupujejo opojno pijačo. O tej postavi smo že svoječasno poročali.

Volstead postava je povzročila, da je prodaja opojne pijače protipostavna, toda Volstead postava ni določila, da je tak prodaja — zločin, pač pa le pregrešek. Naredili so novo postavo, takozvano Jones Law, ki določa, da je kršitev prohibicije velik pregrešek, ki se kaznuje s petletnim zaprom in \$10.000 kaznijo. Stara postava pa, katero so suhači privlekli na dan, pa določa, ako jo hoče sodnja tako razlagati, da je kršitev prohibicije zločin, ki se lahko enako kaznuje kot rop.

Prohibicija je še vedno rodila hinavce, lažnike in potuhnjence. Državljan lahko naznani morilca ali roparja oblastem, pa bo še vedno ostal gentleman, kajti rop in umor so zločini zoper človeško kot moralno postavo. Toda vsak človek, ki naznani svojega bližnjega iz vzroka, ker je ta bližnji naredil nekaj kozarcev vina, ni samo silovit lažnik in hinavec, pač pa pade v moralnem oziru tako nizko, da ne potrebuje nobene lestve, pa se znajde takoj v peklu.

Da smo dobili prohibicijo, smo morali zavrniti nauke Krista in apostelnov, razmrcvariti smo morali našo ustavo s tem, da smo inkorporirali nespametno postavo, ki dela iz človeka zločinca radi dejanja, ki niti greh ni, še veliko manj pa zločin. Jefferson, Jackson, Webster, Clay, Douglas in Lincoln, največji Amerikanci sploh misliti ne bi mogli, da je v deželi kot je Amerika prohibicija mogoča.

Jefferson, ustanovitelj ameriške demokracije, je bil sam pivovarnar, Washington, prvi predsednik republike in "oce naše domovine" je kuhal žganje, in Krist, ustanovitelj krščanstva, je sam naredil vino in zapovedal navzočim gostom, da pijejo vino. Ako torej ni bilo narobe niti Bogu samemu, da je pokusil opojno pijačo, kako more biti narobe suhaškemu fanatiku, ki stika po hišah in drugod, ali bi dobil kje kaj opojne pijače!

Pripetilo se je, da so prohibicijski agenti ustrelili tega ali onega, nedolžnega ali krivega. Porocilo o tem je prišlo pred zasedanje kongresa. In suhaški kongresnani so ploskali z rokami in hvalili prohibicijske agente, ker "imajo pogum, da vestno izvršujejo svoje dolžnosti" — ubijajo namreč svoje sodržavljane.

Taki in enaki dogodki bodo Amerikancem seveda polagoma odprli oči, toda škoda, ki jo je prohibicija naredila doslej, je neizmerna. Poglejte v ameriške ječe. 90 procentov stanovcev teh je tam radi prohibicije.

D O P I S I

Glas iz Ljubljane. — Kaj vse se bo zgodilo letos v jeseni v naši ameriški beli Ljubljani? Ljudstvo čaka in mirno medseboj ukrepa, kedaj bodo naši kandidatje odstopili in kedaj se pokaže "dark horse."

Dne 22. septembra obhaja Slovenski dom 10 letnico svojega obstanka. Zvezni banket in krstija te okolice, kdo im: Viči, Ljubljani. Narod bo postavil enoglasno svojega župana v osebi Jim Šepica, ki obljubi, da bo združil slovenski rod v eno celoto, kot je to storil pred tisoč leti knez Samo.

Dne 23. do 30. septembra se prične stiskati mošt v prešah. Po naših domovih se vršijo vinske trgovate.

nik in teta, gospa Fr. Rupert. Dne 1. in 2. novembra — praznik vseh svetnikov in verne duše. Spomin na naše umrle starše, brate in sestre, kateri počivajo mirno v temnih grobeh. "Črne te zemlje pokriva odeja, v grobu tihotem..."

Politika! Vedno in povsod se sliši: bodite složni med seboj. Kjer se prepirata dva, tretji dobiček ima. Po toči zvoniti je prepozno! In našim kandidatom na srce: Če bo en kandidat, bo izvoljen, vendar kandidat bo žalostno pogorišče. Ostalo bo le malo pepela, katerega bo veter odnesel na vse strani. "Dark horse," kje si?

To bi morali upoštevati naši kandidatje, ne pa cepiti naroda. Ne delati z glavo luknje v zid. Bolje je, da je eden izvoljen, kakor pa da jih šest prepade. Čas za premisli je kratek, samo še nekaj dni.

Kar se tiče zadnjega shoda in govorice, da je g. A. Vehovec strašil in priganjal ljudi na shod, ni resnica. On ima narod za seboj. Toda če on uvidi živo resnico, da več kandidatov ne pomeni koristi za slovenski narod in odstopi, bodo odstopili tudi drugi in on bo dokazal, da se je umaknil v dobrobit naroda. Na pomoč od strani tujev se pa ni treba zanašati, ker tujev vam ostane vedno le tujev.

5. novembra volitev v Ljubljani, v Šiški, na Viču in v Clevelandu. V Ljubljani soglasno izvoljen stari župan Frank Močilnikar, v Šiški izvoljen g. C. R. Ell, na Viču soglasno izvoljen županom Jim Šepic s celim svojim štabom. Trikrat živijo in na zdar!

Med 5. in 6. novembrom pošte stari poganski bog Perun hudo nevihto nad Cleveland: blisk, grom, strela šviga, plat zvona bije na pomoč. Strele udari v volivne koče v 4. okraju, vsi slovenski kandidati pogorijo, živi ostanejo samo: en črn in dva italijanska kandidata.

9. novembra pogreb nešrečnih žrtev, še bolj nesrečne nesloge in politike. Ljudstvo toži nad neslogom Slovencov in sklepa roke, kjer bo med nam edinstvo.

Od 9. do 15. novembra žalovanje, 16. in 17. pa bomo obhajali žegnanje v Ljubljani.

Naše gospodinje bodo kuhalne in pekle štruklje, krofe in bobbe, farmerji iz Geneve pripeljejo med za potice. V nedeljo pa bo dvignjena številka za lot, ki sta ga darovala g. Pirc in Debevec. Hvala na jih požrtvovalnost.

Od 18. novembra naprej premišljevanje, zakaj da smo zopet zaspali za dve leti v 4. okraju. Spet smo tam, kjer smo bili pred dvema letoma. Ves trud, prigovaranje, vse pisanje je bilo zmanj. Bridka je resnica:

Če zamudis eno uro, v večnost zgine, ni je več...

Slovenci v 4. okraju zmoremo izvoliti samo enega v mestno zbornico, in to le, če je samo en kandidat. Pa se za tega bo šla trda.

Pa brez zamere, nekaj je pa le resnice v tem dopisu. Pa drugič kaj boljšega. Pozdrav vsem!

Jim Rotter.

Eveleth, Minn.

Peta letna konvencija Jugoslovanske Ameriške Zveze v Minnesoti se je vršila v nedeljo dne 25. avgusta na Evelethu, Minnesota. Začela se je ob 1:30 popoldan, in sicer smo se dali najprvo slikati po slovenskih fotografistih: John Fugina iz Eveletha in Frank Hitti iz Chisholma. Ko sta bila gotova, smo se zbrali z Eveleth City Band na čelu ter smo se vozijo zdravi in veseli ljudje.

Odbor za priprave se na tem mestu najiskrenje zahvaljuje

vsem, ki so se udeležili parade. Tako po pohodu smo se zbrali na seji v Auditorium, kjer je udeležence pozdravil naš župan Victor E. Essling. Potem smo zborovali do pete ure popoldan. V glavnem odbor Zveze so bili izvoljeni slednji: George J. Brince, predsednik, Eveleth; Anton Lopp, prvi podpredsednik, Gilbert; Peter Krhin, drugi podpredsednik, Chisholm; Vincent Mikulich, tretji podpredsednik, Aurora; John Movern, tajnik, Duluth; Louis Govže, zapisnikar, Eveleth; Martin Sever, blagajnik, Chisholm; Leo Kukar, Gilbert; John Zalar, Biwabik, Rade Pöznanovic, Eveleth, Math Kayes, Buhl, nadzorniki.

Drugache so se pa ambulančne priprave tako izboljšale, kakor so se izboljšale vse druge naprave kar se tiče ugodnosti.

Nova ambulanca je izdelana na firme, ki izdeluje samo

take avtomobile iz skupnje dolgih let. Motor ambulance ima 115 konjskih moči. Radiča je ambulance zanesljiva, najsibodo pota hribotiva v razdalja mest še tako velika.

Izdelana je povsem najmoderneje v notranjosti in opremljena z medicinsko kabino, kakor tudi z mrzlo ali gorko vodo. Ima vse sanitarnne naprave, ki se dajo sčistiti vsakikrat v najpopolnejši meri snage in čistosti.

Pri tem je izdelana na finih peresih ter gumijih, tako da se tudi na robatih potih ne občutijo tresljaji. Pri tem ima tudi seboj orodje za slučaj nesreč — recimo da bi se potrebovalo kje kaj razkati, razbiti ali razzagati močne vrata ali kaj drugega, ki bi oviral hitro postrežbo bolnim ali ponesrečenim.

Da bo veljala beseda o kranku naprej, naj bo povedano tole: Ambulanco ali Invalido ima poleg svojih drugih avtomobilov že slednji pogrebni zavod, ista je taka ali pa drugačna, tako je bilo dolgo tudi pri nas. Vendar smo pa mi že dolgo let posvetili malo več pozornosti temu, nego so to storili mnogi drugi, že dolge let obstoječi pogrebni zavodi, namreč, da bi imeli poseben avtomobil, ki bi služil samo za eno in isto službo. Mi smo imeli tudi v preteklosti svoj ambulanco ali invalidni voz, izjemno samo za v ta namen. Mnogi imajo en avtomobil za več raznovrstnih služev, to sicer odleže za silo, ni pa popolno ter ni in ne more biti vedno na razpolago. Ni in ne more biti sanitarno in praktično, ne za eno in ne za drugo, ker ni in ne more biti izdelano v praktičnem oziru za dvoje ali več raznih služb. Mi toraj smatramo ta naš krank in to trošenje velikega denarja (\$4,325.00), za zelo potrebno, da bo služilo javnosti in občinstvu v dobru, sanitarno, kakor tudi v komodno prevoženju bolnih ali ponesrečenih. Dasiravno imamo že poslušočo, staro ambulanco, smo isto dali na stran in nabavili novo, moderno in najboljšo te vrste, ki se je mogla dobiti.

Prizadljivalni odbor se tem potom javno zahvali vsem zgornj navedenim, ki so vsaki po svoji moči pripomogli k uspehu banketa, ki je tudi v gmotnem oziru izvrstno uspel. Zatorej še enkrat lepa hvala vsem udeležencem!

Odbor za pripravo: George J. Brince, Frank Maser, Frank Intihar, Louis Govže, George Kotze.

KORAK NAPREJ

Cenjenem občinstvu bodo nazanjeno, da smo se povspeli zopet en korak višje v popolnosti našega podjetja, s katerim služimo javnosti.

Ravno smo prejeli novo ambulanco, ali kakor nekateri zovejo invalidni avto, kar pa "invalid" ne odgovarja istini. Tak avtomobil se vedno zove ambulanca, to je od nekdaj uradno ime, ki se seveda rabi za prevažanje bolnikov.

To je zelo pomemben avtomobil, za katerega se premnogorat premalo zmenimo in ga premalo upoštevamo.

Mnogi, ki slišijo to ime, se kar nekaj prestrašijo in misljijo, da kjer je treba ambulanco, da je tam že smrt pred vratimi.

To pa ni tako. Temu hočemo posvetiti nekaj vrstic in sicer tako, da bo javnost vedela in spoznala, da je ambulanti avtomobil, tako ugoden, lep in priključiv, prav kakor vsaki drugi, v katerem se vozijo zdravi in veseli ljudje.

V pogledu ambulance so si ljudje ohranili neke stare spomine iz onih dñi, ko je še dirjal konj z ambulanci in vozom v tovarno ali na železnicu po kakšnega ponesrečenca. Danes opravljajo to delo "Police Patrol" avtomobi-

li. Drugače so se pa ambulančne priprave tako izboljšale, kakor so se izboljšale vse druge naprave kar se tiče ugodnosti.

Na tisoč avtomobilov podeli vsaki dan po St. Clair cesti. Na tisoč ljudi vidi napis The North American Banking and Savings Co., The International Savings and Loan Co., The Slovenian Auditorium in polno drugih slovenskih napisov, med njimi The American Home Publishing Co., The American Jugoslav Prt. & Publ. Co. In če tujevidi ti napis, dobri takoj utis, da tu živi slovenski narod, ki je dovolj močan, da kaže svojo individualnost. Vidite, nekako pred desetimi leti tega še ni bilo na St. Clairju, danes je med nami ter gorovi z napisom, da smo močan narod, ki ljubi svobodo in pravico individualnost vsakega posameznika in istotako naroda samega.

Slovenska banka ali tedenje oficijelno ime The North American Banking and Savings Co. je bila inkorporirana v letu 1920, ter je odprla svoje bančne vrata na dan 3. aprila istega leta, s pričetnim kapitalom in odnosno s preostankom v skupni svoti \$187.500. Ko so se prodajale prve delnje za svoto \$150.00, bile so teškoče pregovoriti naše ljudi, da bi podpisali iste. Ko se je pred časom povišalo bančno glavnico ter prodaja na delnje po \$300.00, bilo so zopet teškoče, komu bi dali delnico, da ne bo zamere. Vsi so jih hoteli imeti, kar tekmovali so med seboj, kdo jih bo dobil in koliko bi jih mogel dobiti. To zdravo tekmonanje daje veliko zaupanje v zavod sam, kakor tudi v ljudi, ki stoje tej bančni inštituciji na celu.

Banka je rastla vsako leto, stabilno in rapidno, vedno se je pripisalo toliko in toliko tisočakov, ki so presegali milijone. Koncem poslovne dobe, na dan 29. junija 1929, je imela banka \$4,971,511.80. To je lepa svota. Včeraj, ko sem govoril s predsednikom banke, Dr. Šeliškarjem, rekel mi je, da ima banka že preko pet milijon dolarjev.

Prej zdravo tekmonanje daje veliko zaupanje v zavod sam, kakor tudi v ljudi, ki stoje tej bančni inštituciji na celu. Banka je rastla vsako leto, stabilno in rapidno, vedno se je pripisalo toliko in toliko tisočakov, ki so presegali milijone. Koncem poslovne dobe, na dan 29. junija 1929, je imela banka \$4,971,511.80. To je lepa svota. Včeraj, ko sem govoril s predsednikom banke, Dr. Šeliškarjem, rekel mi je, da ima banka že preko pet milijon dolarjev.

Tretji v vrsti je pa mislil, da paznik njega gleda, pa žalostno reče: "Saj jaz nisem nič rekел, gospod."

Sinček ameriškega biznesmena vidi prvič mavrico na nebuh in vpraša: "Kakšna čudna reklama je pa to?"

Predsednik Dr. J. M. Šeliškar, podpredsednik Frank Paulin, podpredsednik John Gornik, nadomestni podpredsednik M. J. Grdina, tajnik Frank Jakšič, blagajnik J. J. Grdina, nadomest

Glasilo S. D. Z.

Slovenska Dobrodolna Zveza The Slovenian Mutual Benefit Ass'n.

UST. 18. NOV.
1910. INK. 18. MARCA
1914.
V DRŽAVI OHIO.

Sedež v Cleveland-u, O. 6233 St. Clair Avenue.
Telephone: Pennsylvania 886.

Imenik gl. odbora za leta 1929-30-31

UPRAVNI ODBOR:
Predsednik: JOHN GORNICK, 6217 St. Clair Ave.
I. Podpred. FRANK ČERNÉ, 6033 St. Clair Ave.
II. Podpred. JULIA BERNARD, 6101 St. Clair Ave.
Tajnik: PRIMOZ KROJ, 6515 Elm Ave.
Blagajnik: JERNEJ KNALIS, 1052 E. 62nd St.
Zapisnikar: JAMES DEBEVEC, 6117 St. Clair Ave.

NADZORNI ODBOR:

1) JANKO N. ROGELJ, 6267 Shadie Ave.
2) LOUIS J. FIRC, 6117 St. Clair Ave.
3) JGNAC SMUK, 6220 St. Clair Ave.

POROTNI ODBOR:

1) LOUIS BALANT, 1898 E. 32nd St., Lorain, O.
2) LOUIS JERKIC, 97 E. 76th St.
3) ALBINA NOVAK, 5030 St. Clair Ave.

FINANČNI ODBOR:

1) FRANK M. JAKSIC, 6111 St. Clair Ave.
2) LEOPOLD KUSHLAN, 18511 Nottingham Rd.
3) JOSEPH LEKAN, 3556 E. 30th St.

GLAVNI ZDRAVNIK:

DR. F. J. KERN, 6233 St. Clair Ave.

GLASILLO ZVEZE:

AMERIŠKA DOMOVINA, 6117 St. Clair Ave.

Vse denarne zadeve in stvari, ki se tičajo Upravnega odbora, naj se posiljajo na vrh. tajnikom.

Vse pritožbine zadeve, ki jih je rešil državni potrošni odbor, se posiljajo na predsednika porotnega odbora Louis Balant 1898 E. 32nd St., Lorain, O.

VELIKA KAMPANJA S. D. Z. DRUŠTEV NA SEVERNI STRANI COLLINWOODA

Društva št. 27, 23, in 45 S. D. Z. so sklenila, da gredo na kampanjo za novo članstvo SDZ. Formalno se odpre kampanja s 1. oktobrom letosnjega leta in bo trajala do 1. februarja 1930.

Kampanja se bo vršila od hiše do hiše in je v ta namen že izbran kampanjski odbor. Naša organizacija, Slovenska Dobrodolna Zveza ima v svojih pravilih, da so prosti pristopnine vsi kandidati od 16. do 30. leta. V tej kampanji pa so sklenila gori omenjena tri društva, da plačajo pristopnino iz svojih blagajn za vse kandidate v starosti od 30. do 50. leta. Na ta način bodo vsi kandidatje, ki bodo pristopili v tej kampanji k gori omenjenim društvom prosti vsake pristopnine in zdravniške preiskave do starosti 50. leta, kar je najvišja starost za pristop v SDZ. Novi člani plačajo samo mesečni asesment, drugo plačajo pa društva, odnosno S. D. Z.

S tem bodo ta tri društva storila velik korak za ojačenje članstva SDZ, obenem se pa nudi lepa prilika za vse one, ki spadajo morda samo k enemu društvu, ali pa nobenemu.

Nadalje je naš kampanjski odbor sklenil, da bo dal tri nagrade za one, ki bodo pridobili največ članov v tej kampanji. Nagrade bomo objavili pozneje, za danes povemo le toliko, da bodo nagrade take, da se bo izplačalo agitirati za novo članstvo.

Ko se kampanja zaključi, bodo ta društva priredila veliko slavnost v mesecu februarju. Program te prireditve bo tako obširen, kar se razvidi že iz tega, da je kampanjski odbor vzel v najem v ta namen obe dvorane SDD. Ta prireditve bo posvečena izključno onim članom, ki bodo pristopili v organizacijo v tej kampanji.

Tem potom se opozarja članstvo teh treh društev, da vzamejo to v pretre in agitirajo za novo članstvo. Dolžnost vsakega posameznega člana je, da gre na delo za novo članstvo, da tako ojačimo naša društva in Slovensko Dobrodolno Zvezo. Ako se vsak član zaveže, da bo dobil vsaj enega novega člana v tej kampanji, bomo imeli koncem kampanje 500 novih članov in več. Tukaj ni vprašanje ali izgovor: nisem zmožen za agitacijo, se mi ne ljubi itd. Vsak se naj zaveda, da ga veže dolžnost, da stori nekaj za svoje društvo in za svojo organizacijo SDZ.

Dovolj časa smo spali v našem severnem delu Collinwooda, čas je, da se predramimo in gremo na delo. Porabite vsako priliko za agitacijo. Pridobivajmo novo članstvo v to veliko, močno in stabilno organizacijo, našo domačo ohijsko SDZ. V jesenskih in zimskih mesecih bomo imeli mnogo prilike za agitacijo. Prirejale se bodo zabave po naših narodnih domovih, in tam bo lepa prilika, da spregovorite dobro besedo za našo organizacijo. Obrazložite rojakom, da je naša organizacija močna v financi, v članstvu in kako lepo bodočnost ima v državi Ohio. Ako bi se vsi sedanji člani, ki spadajo k SDZ, zavedali svoje dolžnosti napram svoji organizaciji, in če k temu dodamo še število Slovencev v Clevelandu, 6000 v državi Ohio, bi naša organizacija ne štel sama 1000 članstva, ampak najmanj 25,000. In to kaj lahko dosežemo, ako se zavedamo svoje dolžnosti kot člani napram organizaciji SDZ.

Ne zadostuje samo, da smo samo člani organizacije, da plačujemo redno svoje mesečne prispevke, ampak je treba tudi drugače kaj storiti za organizacijo. Tudi ni lepo, ako samo čakam, kedaj bom kaj dobil od organizacije, da računam, koliko sem že plačal in kedaj bom dobil tisto nazaj.

Tudi ni prav samo kritizirati in godrnati: to ni prav in to bi moralo biti drugače. V vsakem slučaju je potrebno, da se vsi udejstvujemo in pomagamo kot en mož, ker delali bomo le v korist nas vseh. Saj organizacija smo le mi, članstvo.

Kadar se bomo vsi tega dejansko zavedli in izprashali svojo vest, bomo videli, da smo vsi dolžni nekaj storiti napram organizaciji in da naši predsedniki niso pravilni in ne na mestu.

Torej bratje in sestre omenjenih treh društev posebno, bodite pripravljeni, da greste na delo in sodelujete v tej kampanji, kadar bo kampanjski odbor priobčil definitivne zaključke glede kampanje.

Na naše slovenske starše pa apeliramo, da vpišete svoje sinove in hčere v našo organizacijo. Morda so že prieni ali drugi organizaciji, toda ne bo jim v škodo, če pristopijo tudi v domačo ohijsko organizacijo. Več koristi bodo imeli, če se udejstvujejo v organizaciji, kot pa razne, brez pomembne zabave. Danes ima SDZ v vsakem delu Clevelanda angleško poslujoče društvo, in tako lahko vpišete svoje sinove in hčerke k bližnjemu društvu. Bodočnost bo pokazala, da boste storili pameten korak, akih jih vpišete v domačo organizacijo.

Slovenska Dobrodolna Zveza je na demokratični podlagi. Tukaj ni preziran noben član, pa naj bo socijalističnega, liberalnega ali katoliškega prepričanja. Vsi smo člani ene organizacije, vsi smo si bratje in sestre, vsi sinovi in hčere ene matere, Slovenske Dobrodolne Zveze.

V splošnem bi se tako priporočalo našim članom, da se bolj redno udeležujejo mesečnih sej. Sedaj, ko so prišli hladnejši dnevi, nimate vzroka, da bi se izgovarjali, da je prevročje itd. Žalostno je dejstvo, da pri društvih, ki štejejo 200 in več članov, pa jih pride na sejo po 15 do 20.

Glede kampanje naj to za enkrat zadostuje. V kratkem se še oglašimo, tako tudi v času kampanje, kjer bomo poročali, kako kampanja napreduje.

Omenim naj, da društva Blejsko jezero št. 27 in Modern Crusaders št. 45 priredita skupno vinško trgovanje na 6. oktobra. Tukaj bomo videli mlade viničarje in viničarke, ta starci se bomo pa bolj zadaj držali. Že sedaj opozarjam, cenjeno občinstvo na to prireditve, ki bo nekaj posebnega zlasti za našo mladino. Sklep našega društva je bil, da vsak plača vstopnico, če se udeleži te prireditve, ali ne. Torej, če že morate plačati vstopnico, se udeležite še veselice. Pomnite, da naša blagajna je suha kot poper in ni lepo, da žrtvujejo vedno le nekateri. Dolžnost nas vseh je, da priredimo na društvene prireditve. Zadnji zlet, ki smo ga imeli v juliju, je bil fijasko.

Kar se tiče društvenih sklepov, ne kritizirajte vedno tajnika. Na sejo pridite, pa se tam znesite. Seja je mero dajna za sklepe.

Na svidenje 6. oktobra na vinski trgovati.
Za Kampanjski odbor, tajnik dr. št. 27.

V deželo srnjakov in medvedov
(Piše Jože Mlakar)

V tem pa jo od nekod priča rojak Mr. Joe Lovšin, po rojstvu in krstu Ribničan, po naturi pa fejt fant. Samo pogledal nas je, pa vpraša: "No, fantje, ali ste kaj že ni?"

"Joj, žejni, pa kako," zatrobimo vsi širje v lepem kvartetu.

"Kar malo počakajte, bo takoj pijača tu." Pa se vsede v svoj avto in kmalu smo imeli na mizi ječmenovca in pa gajsta, da je kmalu vse od mize teklo.

Iza Ontario jezera se je že dvigala jutranja zora, ko smo se spomnili, da bi bilo dobro iti nekoliko spat. Mr. Lovšin nas pelje do nekega hotela, kjer naj bi dobil prenočišče. Spotoma zagledamo na ulici človeka, ki je bil obolen v tako uniformo, kot v starem kraju ognjegasci.

"Kaj pa ta fajerberkar tu kaj dela?" vpraša Baraga, ki je moral biti povsed prvi s svojim firbeam.

Mr. Lovšin pa mu pojasni, da to ni član požarne brambe, ampak policaj, ki hodi po ulicah in gleda, če kje kak pijač tava, ki ne more dobiti hišnih vrat. Kogar najde, da je pijač, ga takoj vtakne v luknjo.

Baraga, ki se ni čutil po vsem nedolžnega, na vso moč sili nato, da gremo hitro v hotel, da nas ne poduha ta policaj in ne spravi na ričet. Ko pridemo do hotela, pa Baraga kaže plane skozi vrata, misleč, da ga lovi policeman, seve, mi pa za njim.

V hotelu so nam odkazali sobo, ob kateri je bil po nekreči izpeljan dimnik, kar smo kmalu občutili. Postalo je v sobi tako neznancko vroče, da smo se pričeli kuhati, kot bi vlivali vroče železo v Euclid Foundry. Poleg tega je delovala tudi vročina od znotraj, od pijače, katero smo bili spravili pod streho. Premetavali smo se nekaj časa po posteljah, pa smo kmalu vstali in šli iz hotela. Zunaj je bil že itak velik dan.

Po krepkem zajtrku pri nem Kitajeu, se odpeljemo proti Toronto. Tam se ustavimo pri rojaku Mr. Levskov-

cu, ki nam je stregel na vse načine, da smo se počutili kot doma. Zvečer se je zbral kakih dvajset slovenskih fanfov, večinoma samih Grahovčanov, ki so tam naseljeni. Kmalu smo postali vsi skupaj židan volje in kakor je navada: zapeli smo, da se je kar zemlja tresla pod nami. V veselih pogovorih in lepim petjem nam je kmalu potekel lep večer.

Rojakom pa svetujem, če boste šli v Kanado, ne kupujte Black & White Cat, pa tudi pive je ena kiša za eno osebo preveč naenkrat.

"Kje je pa pivo?"

"Pa tukaj-le," se odreže Prijatelj in pokaže na svoji trebuh.

"Tako je," reče Baraga žalostno. "Vidiš, Jože, to imava za zahvalo, ko tako lepo voziva v paziv, da ta dva kozla srečno pripeljeva domov, zdaj sta nama pa vso pijačo popila."

"Kakor vidva nama, tako midva vama," se odreže Hoffart s sumljivim glasom. Poznalo se mu je, da je začela Black Cat delovati v njem.

Pod noč pridemo v Detroit in jaz sem predlagal, da bi ostali tam čez noč, pa ostali trije niso hoteli. Hoffart je celo rekel, če nočem iti z avtomobilom v Cleveland, jo pa vdari peš. Torej se ustavimo samo za malo okrečilo, pa jo odrinemo kar ponoči proti Clevelandu.

Nismo pa bili še daleč od Detroita, ko sta pričela Hoffart in Prijatelj cajhnati, da jima je slab. Hoffart je dejala preglavice v želodcu Black Cat, Prijatelju pa tista kiša pive, ki jo je bil spil iz same nevošljivosti, da bi midva z Baragom nič ne dobila.

"Le zvijajte se, požeruha," sva jih tolazila. "Drugič pa še drugim ljudem kaj privoščita."

V Cleveland smo privozili štirih zjutraj, precej zdeležani in zaspani, toda brez vsake večje nesreče.

Tem potom se prav lepo zahvalimo vsi širje vsem, ki so nas na našem potovanju sprejeli tako gostoljubno in nam tako lepo postregli. Če bo prilika nanesla, vam enako povrnemo.

Rojakom pa svetujem, če boste šli v Kanado, ne kupujte Black & White Cat, pa tudi pive je ena kiša za eno osebo preveč naenkrat.

(Konec)

Jutrijeva bila prva po konci z Baragom. Pričela sva iskati steklenico "Three Star Hennesy", katero je bil Hoffart prejšnji večer nekam skril. Baraga, kot dober lovec, jo je kmalu izsledil v garaži, pa sva jo vzela v roke in kmalu se je v najnajih peste stopila, še predno sta Prijatelj in Hoffart vstala. Videti bi morali Hoffartov obraz, ko je zvedel, da sva flaša predihla.

Zutrijeva bila prva po konci z Baragom. Pričela sva iskati steklenico "Three Star Hennesy", katero je bil Hoffart prejšnji večer nekam skril. Baraga, kot dober lovec, jo je kmalu izsledil v garaži, pa sva jo vzela v roke in kmalu se je v najnajih peste stopila, še predno sta Prijatelj in Hoffart vstala. Videti bi morali Hoffartov obraz, ko je zvedel, da sva flaša predihla.

"Le počakajta, požeruha, je žugal, "jaz vaju bom že skifaks."

In res je naju pofiksal, še predno je zašlo solnce k zatonu tisti večer.

Odpeljali smo se proti Windsorju in se spomnili ustavimo v Londonu. Lojze je bil za blagajnika in je nosil ves naš denar sam, seveda, je tudi za vse širje kupoval.

Šel je v vladno prodajalno, kjer je kupil za naš denar steklenco nekega vraga z imenom "Black & White Cat". Ta viska je bila tako močna in imela je tako čuden duh, da je nihče drugi ni mogel pititi.

"Kakor vam je drago," je rekel Lojze, ko nismo hoteli piti, "jo bom pa sam. Saj je nisem kupil za svoj denar."

Kupili smo tudi nekaj pive, da ne bomo spomnili žejmrli in se odpeljali dalje. Baraga in jaz sva sedela spredaj, Hoffart in Prijatelj pa zadej. Par milj pred Windsorjem zapeljala Baraga avtomobil pod neko drevo in reče: "Tako sem nekam lačen in žezen, pa ustavimo tukaj, pa sprijmo vsak par steklenic pive, pa malo založimo."

"Daj sem tisto visko," reče Hoffart.

"Ni nič viske," se odreže Hoffart.

"Kje pa je?" poizvedujem dalje.

"Tukaj-le," reče Hoffart in pokaže na svoji trebuh.

Councilman Potter ne dobi podpore od organizacije

Hiša 6 sob, za eno družino, v bližini 79. ceste in St. Clair Ave., kombinacijski fur-

20 LET POZNEJE

Napisal Aleksander Dumas
(Poslovenil J. H-n.)

— Kaj za to? pravi Porthos; pojdiva vseeno od tod!

— Prijatelj, pravi d'Artagnan, ali veste, zakaj slaščičarji ne delajo nikdar sami, osebno?

— Ne, odvrne Porthos, a zelo bi me veselilo to vedeti.

— Ker bi se bali, da ne bi vprivo svojih učencev kake torte preveč spekli ali kakša slaščice pokvarili.

— No, in?

— No, potem bi se učenci norčevali iz njih, in iz slaščičarjev se človek ne sme nikdar norčevati.

— In kaj imajo slaščičarji z nama opraviti?

— Zato, ker se nam ne sme nikdar nič izjaloviti, in nikdar ne smemo dati ljudem povo da, da bi se nam smejni. Na Angleškem se nam zadnjič naš načrt ni posrečil, premagani smo bili, in to je maledž za našo slavo.

— In kdo nas je vendor premagal? vpraša Porthos.

— Mordaunt.

— Da, a mi smo Mordaunta utopili.

— Vem, vem, in to nas zopet malo opere pri naših potomcih, če se bodo ti potomci sploh kaj brigali za nas. Toda poslušajte me, Porthos: dasi je bil Mordaunt nevaren sovražnik, se mi zdi Mazarin vendor še mnogo močnejši nego Mordaunt, in ne utopimo ga tako lahko. Bodiva torej previdna in deljava sporazumno; zakaj kakor veste, pristavi d'Artagnan ter vzdihne, veljava sicer midva samo morda za osem drugih, a toliko ne premoreva kakor vsi širje združeni.

— Res je, pritrdi Porthos ter vzdihne kot v odgovor na d'Artagnanov vzdihljaj.

— No torej, Porthos! storite kakor jaz, sprehajajte se gor in dol, dokler ne pride kaka vest o najih prijateljih ali se nama porodi kaka dobra misel; toda ne spite vedno, kakor je vaša navada: nobena stvar ne temenjuje duha tako kakor spanje. To, kar naju čaka, pa morda ni tako resno kakor sva izprva mislila. Jaz mislim, da nama Mazarin ne namerava odsekat glav, zakaj to se ne bi moglo zgoditi brez procesa, in proces bi vzbujal hrup, in hrup bi privabil najine prijatelje in ti ne bi pustili, da bi Mazarin izvršil svoj načrt.

— Kako dobro znate govoriti! pravi Porthos z občudovanjem.

— No, da, ne ravno slabo, odvrne d'Artagnan. In potem, vidite, če se ne vrši ta proces, če nama ne odsekajo glav, naju morajo pridržati tu ali pa poslati kam drugam.

— Da, to je čisto gotovo, pritrdi Porthos.

— No, vidite; in nemogoče je, da ne bi Aramis, ta prebrisani lisjak, in Athos, ta modri plemič, iztaknila kraja nazinega bivanja; tedaj pride pravi čas, pri moji veri!

— Da; sicer pa, saj se človek ne počuti ravno tako slabo tu — izvzemši samo nekaj — Kaj pa?

— Ali ste zapazili, d'Artagnan, da so nama dali tri dni zaporedoma ovčjo pečenko?

— Ne, toda če jo prinesejše četrčič, se pritožim, potolažite se.

— In potem, svoj dom včasih pogrešam; dolgo je že temu, da nisem videl svojih grafov.

— Ba! pozabite za sedaj nanje; jih že zopet najdeva,

če jih le Mazarin, ni dal podreti.

— Ali mislite, da bi si bilo dovolil tako tiranstvo? vpraša Porthos vznemirjen.

— Ne; taki naklepi so bili za prejšnjega kardinala; naš je preponjen, da bi poskušal take stvari.

— Pomirili ste me, d'Artagnan.

— No, prav! potem pa naredite lep obraz, kakšnega delam jaz; žaliva se s stražniki; zabavljiva vojake, če jih že ne moreva podkupiti; laskajte se jim, Porthos, malo bolj nego doslej, kadar pride pod najino omrežje.

— Doslej ste jim samo kazali pesti, Porthos, in kakor je vasa pest silna, zabavljiva vendori! Ah! mnogo bi dal, da bi imel le petsto zlatnikov!

— In tudi jaz bi dal rad stotisoški, pravi Porthos, ki ni hotel zaostati glede radočnosti za d'Artagnanom.

Tako sta se pogovarjala jenika, ko je vstopil Comminges; z njim je prišel seržant in še dva moža, ki sta prinesla večerjo v košari, ki je bila napolnjena s skledicami in jedmi.

XXVI.

Bistromnost in moč.

— Prav! pravi Porthos; zopet ovčja pečenka!

— Dragi gospod Comminges, pravi d'Artagnan, vede, da je moj prijatelj du Vallon odločen seči po najskrajnejših sredstvih, če ga namerava Mazarin še dalje rediti s to vrsto mesa.

— Izjavljjam celo, da ne bom jedel sploh ničesar, če tega ne odnesete, pravi Porthos.

— Odnesite ovčjo pečenko, pravi Comminges, jaz hočem, da gospod du Vallon dobro večerja, zlasti ker mu imam povediti neko novico, ki mu je potovana napravi dober appetit.

— Ali je morda Mazarin umrl? vpraša Porthos.

— Ne, povedati vam moram z obžalovanjem, da se jako dobro počuti.

— Škoda! pravi Porthos.

— In kaka je ta novica? vpraša d'Artagnan. Redko se dogodi, da dobri človek v zaporu novico, in oprostite mi, upam, mojo nestrpnost, kaj ne, gospod Comminges? zlasti ker ste nama že povedali, da je ta novica dobra.

— Ali bi se veselili, ko bi čuli, da se grof La Fere dobro počuti? vpraša Comminges. D'Artagnanove majhne oči se širok odpro.

— Ko bi bil vesel! vsklikne; več nego vesel bi bil, srečen bi bil!

— Nov, prav, naročil mi je torej on sam, naj vajujo po zdravim ter vama povem, da je čil in zdrav.

D'Artagnan bi bil skoro poskočil veselja. Nagel pogled je sporočil Porthosu njegovo misel: "Če Athos ve, kje sva, je govoril ta pogled, če nama poroča o sebi, potem Athos kmalu tudi kaj stori."

Porthos ni bil ravno bistroumen, kar se tiče razumevanja pogledov; toda to pot je razumel, ker je imel pri Athosovem imenu isti vtis kakor d'Artagnan.

— Torej, vpraša Gaskonec boječe, grof La Fere, pravite, vam je izročil svoje poklone zame in za gospoda du Vallon?

— Da, gospod.

— Torej ste ga videli?

— Gotovo.

— Kje pa, če smem vprašati?

— Prav blizu od tu, odvrne Comminges ter se nasmehe.

— Prav blizu od tu! ponovni d'Artagnan, česar oči se zarele.

— Tako blizu, da ko bi ne bila okna, ki gledajo proti oranžnemu paviljonu, zamenja, bi ga lahko videli s svojega prostora.

— Stiče okoli gradu, si mislil d'Artagnan. Nato pravi glasno:

— Ali ste ga srečali na lovu, morda v parku?

— Ne, bliže, še bliže. Glejte, tu za tem zidom, pravi Comminges ter potrka na zid.

— Za tem zidom? Kaj pa je za tem zidom? Pripeljali so me sem po noči, in vrag me vzemi, če vem, kje sem?

— No, prav, pravi Comminges, mislite si nekaj.

— Mislit si bom vse, kaj hočete.

— Mislite si, da je v tem zidu okno.

— No, in?

— No, skozi to okno boste videli La Fere-ja pri njegovem oknu.

— Grof La Fere biva torej v gradu?

— Da.

— Kako mesto zavzema?

— Isto mesto kakor vidva

— Athos je zaprt?

— Saj veste, odvrne Comminges smeje, da v Rueilu nijetnikov, ker tudi zaporov ni.

— Ne lovimo se za besede, gospod; kdaj je bil Athos prijet?

— Včeraj, v Saint-Germainu, ko je odhajal od kraljice.

D'Artagnan so zdrknile roke ob telesu, kakor mrtve; tak je bil videti, kakor bi ga bila strela zadela.

Prebledel je, kakor da je švignila preko njegovega poravelega obraza bela meglja, a to je takoj zopet minilo.

— Prijet! je ponovil še enkrat.

— Prijet! je ponovil za njim Porthos potro.

Hipoma dvigne d'Artagnan glavo, in v njegovih očeh se je posvetilo, nevidno celo za Porthosa. Potem pa se ga je takoj zopet polastila prejšnja potrost.

— Bežite, bežite, pravi Comminges, ki je čutil resnično nagnjenje do d'Artagnana, odkar mu je bil ta izkazal uslugo onega dne, ko ga je iztrgal iz rok Parižanom, ki so bili besni zaradi Broussela; bežite no, ne obupuje!

Nisem mislil, da vam prinesem žalostno novico, zares ne!

V vojnem času smo vsi v večni negotovosti; bodite torej veseli, da je slučaj približan v am gospodu du Vallonu vajinega prijatelja, in nikar ne obupuje.

— Lepa moža sta, pri moji veri! pravi d'Artagnan.

tagnan s svojim najnedolžnejšim glasom; če pomislimo dragi du Vallon, je to za grofa La Fere-ja vendar velika čast, zlasti ker lahko stavimo vanjo mnogo nad; posej! po mojem mnenju je to za jetnika tako velika čast, da mislim, da se gospod Comminges moti.

— Služita pri polku, ki je bil pri Lensu in katerega je Prince podelil kardinalu, da ga s tem počasti.

— Ah, gospod, pravi d'Artagnan, kot bi hotel skleniti ta dolg pogovor z eno besedo, da bi se le dal kardinal ometiti ter bi hotel podeliti nama in La Fere-ju prostost!

— Želim to iz celega srca, pravi Comminges.

— Ko bi torej pozabil na ta poset, ne boste videli nič neumestnega v tem, da ga spomnite nanj?

— Nikakor ne, nasprotno!

— Ah, to mi je malo v tolažbo.

Ta spretna izpremembra v pogovoru bi se bila zdela vsakomur, kdor bi bil mogel čitat v Gaskončevi duši, izbrana operacija.

Sedaj vas pa prosim še ene usluge, dragi gospod Comminges, nadaljuje d'Artagnan.

— Rad vam ustrežem, gospod.

— Kdaj boste zopet videli grofa La Fere-ja?

— Blagovolite mu izročiti moje pozdrave in mu sporočiti, naj prosi zame iste milosti, ki jo sam doseže.

— Ali želite, da pride kardinal sem?

(Dalje prihodnjič)

— Kako očistiš rokavice iz jelenjega usnja?

Rokavice iz jelenjega usnja peri v mlačni vodi (milinci).

kateri si prilila nekoliko salmijaka, ki ga dobiš v vsaki lekarini.

(Naj bo 8 delov vode in 1 del salmijaka).

Da ti je mogoče očistiti tudi prste rokavice, moraš rokavico potegniti na roko.

Ko si jih oprala in očistila, jih kaže.

ker ne splaknui v čisti vodi,

ker bi potem postala koža trda.

Tudi se ne smejo rokavice prehitno posušiti, in tekmo sušenja jih moraš večkrat nekoliko zmenčati.

Comminges se zasmije.

— Ah, resnično! Človek

bi misli, da ste antropofagi!

Grof La Fere je zelo ljubezen;

sicer pa tudi nima orožja;

pa pri prvem kardinalovem

klicu bi vojaka, ki ga spremljata,

tako prihitala.

Dva vojaka, pravi d'Artagnan, kot ki se ne cešesa spominja: dva vojaka, da; zato

torej cijem klicati vsak večer

dva moža, in potem ju vidim,

kako se sprehajata kake polure včasih pod mojim oknom.

— Da, tako je: pričakujeta

kardinala, ali bolje rečeno

Bernouina, ki ju pride po-

klicat, kadar kardinal odhaja

v paviljon.